

der staar, at der *kan* anvises disse Generaler Kvarter, og at hvis man anviser dem Kvarter, skulle de intet Afdrag lide i deres Løn. Men Løven har ikke et Ord om, at hvis man ikke anviser dem Kvarter, skal man give dem en Godtgørelse i Stedet, og det er dette sidste, vi have holdt os til, at Løven ikke absolut hjemler dem denne Godtgørelse. Det er meget rigtigt, at om Godtgørelsens Størrelse kan der tvistes. Man kan, om man vil, finde, at 2,000 Kr. er et passende Tal. Jeg synes nu, at det vil være for højt, naar man ser hen til, hvad vi give andre Embedsmænd. Jeg vil f. Eks. nævne, at vore Universitetsprofessorer, der jo dog ere Mænd, der sikkert kunne staa Maal med disse Generalmajorer, giver man 1,200 Kr. i Huslejegodtgørelse.

Men jeg kan meget godt indrømme Rigtigheden af de Bemærkninger, som den højtærede Minister gjorde om, at hvis vi skulde have en Revision af disse Love, er dette kun et lille Punkt. Det er sandt, det er et meget lille Punkt i Sammenligning med alt det øvrige, som blev vedtaget, og som jo endnu ikke er ført ud i Livet altsammen — heldigvis. Jeg har ogsaa tænkt mig, at de forestaaende Valg muligvis kunde faa et saadant Udfald, at en Revision kunde komme af sig selv, naar næste Rigsdagssamling kommer, og man vil jo saa til den Tid kunne fremdrage dette Punkt foruden mange andre. Og da der for øvrigt ikke er noget Stridspunkt, skal jeg ikke have noget imod at tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 99 paa Udvalgets Liste er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det?

Leth Espensen: Ja, jeg beklager, at dette Forslag er taget tilbage, og jeg kan sige, at jeg ikke kan forstaa, at det i det hele taget kun er stillet af den socialdemokratiske Gruppe. Jeg kan ikke se rettere, end at det vistnok maa være sket ved en Fejltagelse. Jeg kan i alt Fald ikke tænke mig, at de radikale Medlemmer egentlig skulde have noget imod dette Forslag, og jeg kan for Resten heller ikke tænke mig, at en hel Del af Reformpartiet, af Delegationens Folk, skulde have noget imod det. Jeg kan ikke se rettere, end at den Fortolkning, som den højtærede Forsvarsminister gav af Lønningsloven, ikke kan holde Stik; ja, ikke en Gang den Fortolkning, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M.

Klausen) kom med, tror jeg holder helt Stik. Han siger, at der staar i Løven, at der *kan* tildeles disse Folk Embedsboliger. Saa vidt jeg husker, staar det ikke i Løven, men der staar, at hvis man gør det, høre de til den Slags Folk, hvis Løn man ikke af den Grund kan reducere. Men derudfra, at der i Løven staar, at hvis man af tjenstlige Hensyn giver en Mand en Fribolig, kan der ikke af den Grund ske noget Fradrag i hans Løn, at sige, at naar man *ikke* gør det, saa skal man give ham Huslejegodtgørelse, eller med andre Ord skal man forpligte sig til at give ham Bolig, det synes jeg er en saa haartrukken Fortolkning; at ethvert Menneske med almindelig Menneskeforstand kan ikke forstaa det, men jeg tror heller ikke, at en Jurist vilde sige andet, end at det var en Fortolkning, som var ganske uholdbar. Naar der bliver sagt fra den højtærede Krigsministers Side, at man ikke holder af at tage det Spørgsmaal op for sig, da man haaber paa at faa alle disse Forhold som Helhed reviderede, saa er der den Skavank ved det, at naar man vedtager noget her paa Finansloven, saa er det jo faktisk ifølge Sædvane Lov, og skal man saa til at revidere, saa vide vi jo nok, hvordan det gaar til ved Revisionerne, thi De have vist aldrig endnu set, at man har revideret paa den Maade, at man er gaaet nedad med Lønningerne til dem, som i Forvejen have haft dem. At vi vedtage denne Bestemmelse i Aar, vil sige, at vi faktisk have givet et Tillæg til den militære Lønningslov, hvorved vi have givet disse Folk 2,000 Kr. mere i Løn, og deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at naar de have 8,000 Kr., er der ingen Grund i alt Fald for Folk, der kalde sig Antimilitarister, til at give dem et ekstra Tillæg. Og, som sagt, Lønningsloven hjemler det ikke og fordrer det ikke. Men det har maaske været Forudsætningen; det bliver der jo sagt, at det har været Forudsætningen fra de Folks Side, som udarbejdede Lønningslovene, at saaledes skulde det forstaaes. Jeg siger, at hvis det er Tilfældet, er det for mig kun et Bevis paa den — ja, jeg kunde have lyst til at sige, politisk talt i hvert Fald, forløjede — Situation, som vi levede under den Gang, vi havde Forsvarslovene til Behandling, hvis man virkelig har ønsket i denne Paragraf at indsmugle en saadan Forhøjelse som den, der er Tale om, uden at de Folk, der stemte for den den Gang, kunde forstaa det.